

Sievä Siwa

Muutin pirteään Perniöön vuosikymmenen alkupuolella. Perniössä olivat vallalla monet pikkukunnan vahvuudet. Elinkeinorakenne tuntui kestävältä. Koulut olivat kunnolliset, ja läheltä löytyivät kohtalaiset harrastumahdollisuudet.

Mutta erityisesti minua miellytti se, ettei oltu sorruttu rakentamaan kunnan ja valtion rahoilla mammuttimaista koulu- ja päiväkotikompleksia eikä prameaa kunnantaloa, jotka ovat niin surullisen tavallisia ilmiöitä etenkin pohjoisemman Suomen kunnissa.

Eniten minua taas pönni kunnantaloa vastapäätä mätänevä Siwan röttänä aavetalo tyhjine näyteikkunoineen ja aitiopaikalla makaavat roskiksen näköiset kierrätysastiat. Ehdotinkin tällä palstalla, että Siwa sileäksi ja hiljakkoin toteutetun kunnan keskustan aatekilpailun ehdotukset täytäntöön.

Siwaa ei sitten pantukaan sileäksi, eikä Solki-suunnitelmaa taida enää kukaan muistaa. Mutta kierrätysastiat siirrettiin mainioon paikkaan suojaan talon takapihalle. Siitä ottakoon kunnian se, jolle kunnia kuuluu.

Harmittaa vietävästi tunnustaa hävinneensä vetonsa tai olleensa julkisesti väärässä. Nyt täytyy kuitenkin nöyrytyä ja todeta, että joskus, onneksi vain joskus, näinkin voi käydä.

Siwan taloon on kehkeytynyt ja kotiutunut monenlaista toimintaa. Toimintaa, joka ihan luontevasti kuuluu kirkonkylän keskustaan. Näyteikkunoissa on tavaroita, portaat ovat lumesta puhtaat, ja ovet käyvät tiheästi.

Pääsin itsekin tutustumaan lähemmin talon sisätiloihin jakaessani yhteismyyjäisissä kovasti kysytyä tuotetta haluaville. Myyjäistapahtuma onnistui huomattavasti paremmin kuin aikaisempina vuosina yläasteen liian suuressa salissa. Luulen, että muutkin myyjät olivat tyytyväisiä tulokseen. Siwa sopii semmoiseen.

Mutta mistäs saataisiin irrotettua vähän varoja talon ulkokuoren siistimiseksi ja maalaamiseksi?

pajen